

Sygn. akt I CZ 141/05

POSTANOWIENIE

Dnia 25 stycznia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Gerard Bieniek

SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. S.

przeciwko Parafii [...] w W.

o ustalenie prawa,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 25 stycznia 2006 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 sierpnia 2005 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 11 sierpnia 2005 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku tego Sądu z dnia 11 marca 2005 r. oddalającego apelację powoda od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego powództwo o ustalenie, że powodowi służy prawo do przekształcenia określonego w pozwie grobu ziemnego w murowany. Sąd Apelacyjny stwierdził, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna jako wniesiona w sprawie o prawo majątkowe, w której wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 2000 zł., a więc jest niższa od wskazanej w art. 398² § 1 k.p.c., określającej granice dopuszczalności skargi kasacyjnej.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód zarzucił, iż sprawa nie dotyczy prawa majątkowego, bowiem jest sprawą o naruszenie dóbr osobistych - prawa do grobu, które związane jest ze stanem emocjonalnym uprawnionego, a zatem przysługuje w niej skarga kasacyjna niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 listopada 2002 r. II CKN 980/00 (OSNC 2004/3/42), pod pojęciem „prawa do grobu” w orzecznictwie sądów i w doktrynie rozumie się różne uprawnienia umożliwiające osobom bliskim sprawowanie kultu pamięci zmarłych. Uprawnienia te mogą mieć charakter niemajątkowy, ściśle osobisty, związany ze sferą uczuć, ale mogą też wymagać starań i nakładów praktycznych, w tym związanych z wydatkami. Z tych względów treść prawa do grobu określają zarówno elementy osobiste, jak i majątkowe, które w zależności od konkretnej sytuacji podlegają ocenie według zasad przewidzianych w przepisach o ochronie dóbr osobistych albo na podstawie przepisów dotyczących praw majątkowych. Jeżeli uprawniony powołuje się na naruszenie sfery jego indywidualnych odczuć związanych z kultywowaniem pamięci o osobie zmarłej, przysługują mu roszczenia przewidziane w art. 24 § 1 i 2 k.c. oraz w art. 448 k.c. Jeżeli domaga się ochrony prawa majątkowego, związanego z prawem do grobu,

jego roszczenia podlegają ocenie według treści przepisów regulujących określone stosunki majątkowe.

W rozpoznawanej sprawie powód domagał się ustalenia, że przysługuje mu prawo przekształcenia określonego w pozwie grobu ziemnego, w którym pochowana jest jego rodzina, w grób murowany. Jak słusznie stwierdził Sąd Apelacyjny, jest to roszczenie odnoszące się do prawa majątkowego, związanego z prawem do grobu. Powód bowiem chce przebudować grób na murowany, co łączy się z koniecznością pokrycia kosztów przebudowy i ma w efekcie doprowadzić do zmiany charakteru i wartości grobu, do którego służy mu prawo. Uwzględnienie powództwa miało zatem spowodować zmianę sytuacji majątkowej powoda w zakresie przysługującego mu prawa, co jest cechą charakterystyczną sprawy o prawo majątkowe. Zgodnie zaś z art. 398² § 1 zd. pierwsze k.p.c., w sprawach o prawa majątkowe o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia, która nie może być niższa od pięćdziesięciu tysięcy złotych. Wobec tego, że w rozpoznawanej sprawie wartość ta została przez powoda określona na dwa tysiące złotych, prawidłowo Sąd Apelacyjny na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398² § 1 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione.